

Posudek na diplomovou práci Ivety Šlesarikové: Subkultura psůvodu „bojových plemen“ se zaměřením na plemeno „malinois“ na vybraném kynologickém cvičišti. UPCE 2017

V předložené diplomové práci autorka rozvíjí téma své bakalářské práce, nyní se specifickým zaměřením na bojová plemena. Zajímají ji důvody pořizování těchto plemen a cvičení psů v obranářském výcviku, dále chce vysledovat žebříček plemen v „kynologickém poli“ a konečně, které plemeno ovládlo obranářský výcvik a do jaké míry toto plemeno ovlivňuje kynologické pole. Autorka svůj výzkum zasazuje mimo jiné do kontextu human-animal studies a má v tomto ohledu zajímavé postřehy: v komunikaci psůvodu a psů si všímá toho, že v obranářském výcviku jazyková ideologie povelů odpovídá tomu, co je po psu požadováno – například ostrost. Celou situaci popisuje jako tvrdé vojenské cvičení.

Při analýze cvičiště používá Bourdieuho koncepty pole, kapitál a habitus. Popisuje pravidla úspěchu v kynologickém poli - kapitálem na tomto „hřišti“ je určité nadané psí plemeno. Autorka plemeno vhodné k výcviku nazývá kulturním kapitálem, já bych uvažovala o tom, že plemeno je možná spíše kapitálem ekonomickým, protože kulturní kapitál spojuje Bourdieu se schopnostmi, které lze nabýt vzděláním – teprve *vycvičené* nadané plemeno (a jeho psůvod a instruktor obou) tak bude mít tu správnou míru kulturního kapitálu. Vycvičený pes dle autorky zvyšuje i míru sociálního (a symbolického) kapitálu ve formě úcty od ostatních psůvodu, ale je zároveň indikátorem již existujícího sociálního kapitálu, protože k vycvičení museli přispět instruktoři a figuranti.

Autorka se pravidelně půl roku se svým vlastním psem účastnila výcviku a pozorování na kynologickém cvičišti, středem jejího zájmu byl zejména výcvik takzvaných „kousáčků“. Dále provedla i několik rozhovorů s psůvody. Uvádí, že na začátku výzkumu záměrně nezaznamenávala rozhovory „odborně“ – co toto odborně znamená? Dále bych se zeptala, ve které fázi výzkumu si jako informanty vybrala pouze ty psůvody vlastníci plemeno malinois – otázka, „které plemeno ovládlo obranářský výcvik“, je totiž otázkou výzkumnou. Autorka přisvědčuje, že existuje pomyslný žebříček plemen a popisuje vzestup belgického ovčáka malinois i skrze vliv chovatelů z řad instruktorů a policie. Dle závěrů autorky se nezdá, že by velká část vlastníků cvičila psy za účelem ohrožování veřejnosti, primárními důvody jsou prestiž a „ochrana“.

V práci občas nalezneme chyby v gramatice, stylistice či překlepy. Anglický abstrakt je o jednu větu obsáhlejší, než abstrakt český, v abstraktu je špatně přeložen teoretický koncept kynologického pole jako „canine training ground“. Narazila jsem i na chybně zaznamenanou sekundární citaci v poznámce na s. 20 (pořadí primární a sekundární literatury je přehozeno), citační praxe je jinak v pořádku. Na s. 37 v poznámce je chybně zvýrazněný text. V určitých místech jsem textu hůře rozuměla: autorka například na s. 49 odlišuje termín „bojové plemeno“ a „všestranné plemeno“, na jiných místech práce však tvrdí, že bojové plemeno je nesprávným označením všestranného plemene.

Tuto poměrně zdařilou práci doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně mínus.

V Praze, dne 14. 5. 2017,
Hana Synková